

RWR-610-505/16/ZK

Wrocław, 8 lutego 2017 r.

POSTANOWIENIE nr RWR 4/17/O

Na podstawie art. 73a w zw. z art. 33 ust. 4, ust. 5 i ust. 6 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (t.j. Dz. U. z 2015 r., poz. 184 ze zm.) – działając w imieniu Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów –

postanawia się:

podać do publicznej wiadomości – na stronie internetowej www.uokik.gov.pl – informację o następującej treści:

„Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów informuje, że zachodzi szczególnie uzasadnione podejrzenie, że Europejska Grupa Finansowa Council S.A. z siedzibą we Wrocławiu, przy ul. Aleksandra Ostrowskiego 7, lok. 213 nr KRS 0000581561, występująca także pod nazwą „Personal Finanse”, stosuje praktyki naruszające zbiorowe interesy konsumentów, które mogą spowodować znaczne straty lub niekorzystne skutki finansowe dla szerokiego kręgu konsumentów.

Przede wszystkim, przedstawiciele Spółki proponują konsumentom zawieranie umów o kredyt konsumencki, których warunki znacząco przewyższają wskazywane przez konsumentów potrzeby i możliwości spłaty zobowiązań. Dodatkowym obciążeniem dla konsumentów jest obowiązek zapłaty wynagrodzenia za usługę pośrednictwa finansowego, której wysokość nie jest precyzowana na etapie zawierania umowy.

Ponadto, Spółka bezpodstawnie zapewnia konsumentów niemających zdolności kredytowej o tym, że jeśli proponowaną umowę kredytu zawrze wskazana przez nich osoba trzecia, to w niedalekiej przyszłości nastąpi przejście przez konsumentów (od osoby trzeciej) długu wynikającego z tej umowy. Tymczasem możliwość „przepisania długu” zależy każdorazowo od zgody kredytodawcy (banku, SKOK-u), brak jest więc podstaw do twierdzenia, że na pewno to nastąpi.

Poważne konsekwencje finansowe po stronie konsumentów może powodować także okoliczność, że Spółka w celu zabezpieczenia roszczeń wynikających z umowy o świadczenie usług pośrednictwa finansowego przyjmuje weksle nieopatrzone klauzulą „nie na zlecenie” oraz narzuca konsumentom składanie oświadczeń o uznaniu długu.

Spółka nie przekazuje również konsumentom w odpowiedniej chwili wymaganego prawem formularza informacyjnego dotyczącego kredytu oraz informacji o: zakresie umocowania do dokonywania czynności faktycznych lub prawnych, współpracy z kredytodawcami oraz o nazwach kredytodawców, z którymi Europejska Grupa Finansowa Council S.A. współpracuje, a także o tym, czy pośrednik kredytowy otrzymuje wynagrodzenie od kredytodawcy. Spółka nie wskazuje w ulotkach reklamowych istotnych informacji dotyczących kosztów kredytu oraz informacji o zakresie umocowania do dokonywania czynności faktycznych lub prawnych, współpracy z kredytodawcami oraz o nazwach kredytodawców, z którymi Spółka współpracuje.

Ponadto, Spółka zamieszcza w ulotkach reklamowych nieprawdziwe informacje dotyczące oferowanych usług, które mogą wprowadzać konsumentów w błąd, sugerując im

możliwość bezwarunkowego udzielenia kredytu konsumenckiego, bez względu na wynik oceny zdolności kredytowej.

Opisane powyżej działania Europejskiej Grupy Finansowej Council S.A. we Wrocławiu mogą zagrażać interesom majątkowym szerokiego grona konsumentów. Proponowane przez Spółkę oferty odbiegają od zgłaszanych oczekiwań konsumentów i zazwyczaj generują zaskakująco wysokie koszty. Wskazane powyżej działania Spółki prowadzić mogą do zaciągania zobowiązań przez osoby, których sytuacja finansowa tego nie wymaga, oraz powodować po stronie konsumentów poważne konsekwencje finansowe”.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 12 grudnia 2016 r., Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (dalej jako: „Prezes UOKiK”, „Prezes Urzędu”) wszczął postępowanie w sprawie podejrzenia stosowania przez Europejską Grupę Finansową Council S.A. we Wrocławiu (dalej jako: „Spółka”, „Przedsiębiorca”, „EGF Council” lub „EGF”), praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów, o których mowa w art. 24 ust. 1 i ust. 2 pkt 2, pkt 3 i pkt 4 powołanej we wstępie ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (dalej także jako „ustawa”), polegających na:

- 1) proponowaniu konsumentom zawarcie umów o kredyt konsumencki, których warunki nie odpowiadają wskazywanym przez konsumentów potrzebom i możliwościom spłaty zobowiązań;
- 2) zapewnianiu konsumentów, że jeśli umowę kredytu zawrze wskazana przez nich osoba trzecia, to w przyszłości nastąpi przejście przez konsumentów (od osoby trzeciej) długu, wynikającego z umowy o kredyt – co może naruszać dobre obyczaje, zgodnie z którymi przedsiębiorca nie powinien gwarantować bezwarunkowej skuteczności przejęcia długu, w sytuacji, gdy w rzeczywistości skutek tej czynności zależy od kredytodawcy, a nadto godzić w zbiorowe interesy konsumentów;
- 3) zaniechaniu podawania konsumentom informacji o kosztach wykonywanej usługi pośrednictwa finansowego, co może naruszać dobre obyczaje, zgodnie z którymi informacja o wynagrodzeniu powinna być podana konsumentowi w sposób jednoznaczny, najpóźniej w chwili zawarcia umowy, a nadto godzić w zbiorowe interesy konsumentów;
- 4) przyjmowaniu od konsumentów weksli, wręczonych w celu zabezpieczenia świadczeń wynikających z umowy o świadczenie usług pośrednictwa kredytowego, nie zawierających klauzuli „nie na zlecenie” lub innej równoznacznej, co może naruszać dobre obyczaje, zgodnie z którymi zabezpieczeniem roszczeń związanych z pośrednictwem w zawarciu umowy o kredyt konsumencki może być jedynie weksel opatrzony taką klauzulą, a nadto godzić w zbiorowe interesy konsumentów;
- 5) stosowaniu w obrocie konsumenckim wzorca umownego o nazwie „Porozumienie nr P.”, zawierającego oświadczenie o uznaniu przez konsumenta długu, wynikającego z umowy o świadczenie usług przez Europejską Grupę Finansową Council S.A., dla zabezpieczenia roszczenia o zapłatę wynagrodzenia wynikającego z tej umowy, co może naruszać dobre obyczaje, zakazujące przedsiębiorcom nadużywania posiadanej przewagi kontraktowej, a nadto godzić w zbiorowe interesy konsumentów;
- 6) niewypełnianiu obowiązku przekazywania konsumentom formularza informacyjnego dotyczącego kredytu, co może naruszać art. 14 w zw. z art. 13 ust. 1 ustawy z dnia 12 maja 2011 r. o kredycie konsumenckim (t.j. Dz.U. z 2016 r., poz. 1528);
- 7) niewypełnianiu obowiązku przekazywania konsumentom, na trwałym nośniku, informacji o: zakresie umocowania do dokonywania czynności faktycznych lub prawnych, współpracy z kredytodawcami oraz o nazwach kredytodawców, z którymi Europejska Grupa Finansowa Council S.A. współpracuje, a także o tym, czy pośrednik kredytowy

otrzymuje wynagrodzenie od kredytodawcy, co może być sprzeczne z art. 28 ust. 1 ustawy o kredycie konsumenckim;

- 8) niewskazaniu w ulotkach reklamowych dotyczących kredytu konsumenckiego i zawierających dane dotyczące kosztu kredytu, informacji o: stopie oprocentowania kredytu i opłatach uwzględnianych w całkowitym koszcie kredytu, całkowitej kwocie kredytu, rzeczywistej rocznej stopie oprocentowania, czasie obowiązywania umowy, całkowitej kwocie do zapłaty przez konsumenta oraz wysokości rat – na podstawie reprezentatywnego przykładu, co może być sprzeczne z art. 7 ust. 1 pkt 1, 2 i 3 oraz ust. 2 pkt 1 i 2 w zw. z art. 8 ust. 1 ustawy o kredycie konsumenckim;
- 9) niewskazaniu w ulotkach reklamowych dotyczących kredytu konsumenckiego, informacji o zakresie umocowania do dokonywania czynności faktycznych lub prawnych, współpracy z kredytodawcami oraz o nazwach kredytodawców, z którymi współpracuje, co może być sprzeczne z art. 7 ust. 4 i 5 ustawy o kredycie konsumenckim;
- 10) zamieszczeniu w ulotkach reklamowych nieprawdziwych informacji dotyczących oferowanych usług o treści: „Potrzebujesz gotówki? – dostaniesz! Jesteś w BIK? – dostaniesz! Masz komornika? – dostaniesz!”, „GOTÓWKA na dowolny cel dla każdego!”, „także z komornikiem”, „niezależnie od BIK”, „Bank Ci odmówił? U nas dostaniesz KREDYT”, „ODDŁUŻENIA Także z komornikiem”, „Bank Ci odmówił? Przyjdź do nas!”, „gotówka na dowolny cel”, „także z małym dochodem”, „Potrzebujesz gotówki? – dostaniesz!, Jesteś w BIK? – dostaniesz!, Masz komornika? – dostaniesz!”, „KREDYT NA DOWOLNY CEL, Niezależnie od BIK!, W 15 minut szybka decyzja!”, „Bank Ci odmówił? U nas dostaniesz KREDYT na dowolny cel”, „Pogotowie kredytowe! Zadzwoń przyjedziemy do Ciebie!”, „Darmowa analiza zdolności kredytowej! Bez BIK”, „Nie masz zdolności Kredytowej? Bank Ci odmówił? Przyjdź do nas! bez względu na wiek także z komornikiem”, „małe raty łatwo spłacisz! Z tą częścią przyjdź do nas! REZERWACJA UMOWY KREDYTOWEJ”, „U nas dostaniesz Kredyt, przyspieszona procedura, wysoka przyznawalność, bez ograniczeń wieku, niezależnie od BIK, na dowolny cel”, „Bank odmówił Ci kredytu? Zmniejszamy raty!”, „Bank Ci odmówił? Weź Kredyt i odbieraj korzyści! bez względu na wiek także z komornikiem decyzja w 15 min.”, „Bank Ci odmówił? Weź kredyt dla każdego także z komornikiem bez poręczycieli w 15 min. Szybka decyzja bez BIK”, które mogą wprowadzać konsumentów w błąd, sugerując możliwość bezwarunkowego udzielenia kredytu konsumenckiego, bez względu na wynik oceny zdolności kredytowej, co może stanowić nieuczciwą praktykę rynkową, o której mowa w art. 5 ust. 1 i 2 pkt 1 w zw. z art. 4 ust. 2 ustawy z dnia 23 sierpnia 2007 r. o przeciwdziałaniu nieuczciwym praktykom rynkowym (t.j. Dz.U. z 2016 r., poz. 3 ze zm.).

Szczególnie uzasadnione podejrzenie stosowania praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów.

Informacje znajdujące się w posiadaniu Prezesa UOKiK w postaci skarg i zawiadomień konsumentów, jak również pism rzeczników konsumentów, wskazują, iż istnieje szczególnie uzasadnione podejrzenie, że Europejska Grupa Finansowa Council S.A. we Wrocławiu może stosować praktyki naruszające zbiorowe interesy konsumentów, które mogą spowodować niekorzystne skutki oraz znaczne straty finansowe dla szerokiego kręgu konsumentów.

W tych okolicznościach zasadne jest podanie informacji o powyższym do publicznej wiadomości. Zgodnie bowiem z art. 73a ust. 1 i ust. 2 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, jeżeli z informacji zgromadzonych w toku postępowania w sprawie praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów wynika, że istnieje szczególnie uzasadnione

podejrzanie, że przedsiębiorca dopuszcza się praktyki naruszającej zbiorowe interesy konsumentów, która może spowodować znaczne straty lub niekorzystne skutki dla szerokiego kręgu konsumentów, Prezes Urzędu podaje do publicznej wiadomości, w tym na stronie internetowej Urzędu, zgromadzone w toku postępowania informacje o tym zachowaniu i jego prawdopodobnych skutkach. Rozstrzygnięcie w przedmiocie podania do publicznej wiadomości ww. informacji, następuje w drodze postanowienia. Na postanowienie to stronie służy zażalenie.

Szczególnie uzasadnione podejrzenie bezprawności zachowania Spółki.

Ustalenia oraz dowody zgromadzone na obecnym etapie prowadzonego postępowania, pozwoliły na uznanie, że działania Spółki – w zakresie sprecyzowanym w postawionych zarzutach – mogą stanowić praktykę naruszającą zbiorowe interesy konsumentów w rozumieniu art. 24 ust. 1 i ust. 2 pkt 2, pkt 3 i pkt 4 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów. Zgodnie z tymi przepisami, zakazane jest stosowanie praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów, przy czym, przez praktykę naruszającą zbiorowe interesy konsumentów rozumie się godzące w nie, sprzeczne z prawem lub dobrymi obyczajami działania przedsiębiorcy. Praktyki takie polegają w szczególności na naruszaniu obowiązku udzielania konsumentom rzetelnej, prawdziwej i pełnej informacji, czy też proponowaniu konsumentom nabycia usług finansowych, które nie odpowiadają potrzebom tych konsumentów ustalonym z uwzględnieniem dostępnych przedsiębiorcy informacji w zakresie cech tych konsumentów.

W odniesieniu do postawionych w postępowaniu zarzutów, należy stwierdzić:

Ad 1) W ocenie Prezesa Urzędu, Spółka może stosować praktykę polegającą na oferowaniu konsumentom, a następnie nakłanianiu ich do zawarcia umów o kredyt konsumencki, które nie odpowiadają zgłaszanym przez nich potrzebom. Taki obraz zachowania wyłania się ze zgromadzonych skarg konsumenckich. Wynika z nich, że konsumenci – na wstępnym etapie współpracy ze Spółką – zapewniani są o możliwości zawarcia za jej pośrednictwem umowy o kredyt o parametrach (kwocie kredytu, wysokości raty miesięcznej) zgłaszanych jej przedstawicielom. W każdym z tych przypadków, wbrew wcześniejszym zapewnieniom, otrzymują jednak ze strony Spółki ofertę zawarcia umowy o kredyt o wartości znacznie przekraczającej zgłaszane zapotrzebowanie lub też ofertę zawarcia kilku umów o kredyt na taką kwotę. Co więcej, pomimo zgłaszanych przez konsumentów wątpliwości, przedstawiciele Spółki przekonują, iż skorzystanie z prezentowanej oferty będzie dla nich korzystne i nie spowoduje dodatkowych kosztów. Zawilił często wyjaśnieniom towarzyszy przekaz, żeby konsumenci niczym się nie martwili, ponieważ finalnie wszystko będzie załatwione zgodnie z ich oczekiwaniami. W tych sytuacjach, w których Spółka oferuje konsumentom zawarcie umowy o kredyt w celu skonsolidowania posiadanych zobowiązań, zdarza się, iż kwota oferowanego kredytu znacząco przekracza kwotę niezbędną dla zaspokojenia istniejących zobowiązań. Co więcej, same tylko pozaodsetkowe koszty kredytu (prowizja banku, wynagrodzenie z tytułu umowy zawartej ze Spółką, inne opłaty) są bliskie kwotom zobowiązań, czasami nawet je przekraczając. Dlatego też Prezes Urzędu uznał, że działania Spółki w tym zakresie mogą stanowić zakazaną praktykę, o której mowa w art. 24 ust. 2 pkt 4 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów.

Ad 2) Następnym z zarzutów dotyczy praktyki stosowanej wobec konsumentów, którzy – według Spółki – nie posiadali zdolności kredytowej. W takich przypadkach, w Spółce przewiduje się procedurę pozyskiwania kredytu przy pomocy osoby trzeciej. Istotnym jest, że

z treści skarg konsumentów wynika, że wskazując na taką możliwość, przedstawiciele Spółki przekazywali konsumentom niejednoznaczne informacje dotyczące roli, jaką osoba ta ma odegrać w całym procesie. Opisywali ją jako „osoba uwiarygodniająca”, „gwarant”, „żyrant”, „osoba pomagająca”. Zapewniali przy tym konsumentów, że po upływie pewnego okresu, przejmą zobowiązania zaciągnięte pierwotnie przez osobę trzecią. Te zapewnienia, mające charakter bezwarunkowy, mogły wpłynąć na osobę potrzebującą pieniędzy, aby zwrócić się o pomoc i poprosić kogoś bliskiego, zaufanego o – tymczasowe – wzięcie kredytu na siebie. Z drugiej strony, mogły mieć decydujące znaczenie dla osoby trzeciej, zawierającej umowę kredytu „na swoją rzecz”, aby zgodziła się pomóc osobie bliskiej i stać się „tymczasowym” kredytobiorcą. Tymczasem, zgodnie z art. 519 § 2 pkt 2, w związku z art. 521 § 2 ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. – Kodeks cywilny (t.j. Dz. U. z 2016 r., poz. 380 ze zm.), w przypadku umowy o przejęcie długu zawieranej między dłużnikiem a osobą trzecią, skuteczność tej umowy zależy od zgody wierzyciela. Spółka nie mogła mieć zatem pewności, że kredytodawca taką zgodę wyrazi. Zdaniem Prezesa Urzędu, powyżej opisane działania Spółki mogą zatem stanowić praktykę naruszającą zbiorowe interesy konsumentów, o której mowa w art. 24 ust. 1 i ust. 2 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów. Działanie EGF Council może bowiem naruszać takie dobre obyczaje, jak obowiązek przekazywania konsumentom niezafałszowanej, rzetelnej informacji, czy też obowiązek poszanowania partnera kontraktowego. Fachowy, rzetelny, profesjonalny charakter działalności prowadzonej przez EGF, powinien wykluczać przekazywanie przez jej przedstawicieli zapewnień, nie tylko nie znajdujących podstaw w obowiązujących przepisach prawa, lecz sprzecznych z tymi przepisami. W efekcie praktyka stosowana przez Spółkę może godzić w interesy konsumentów, prowadząc do zaciągnięcia przez nich zobowiązań powodujących pogorszenie ich sytuacji finansowej i majątkowej.

Ad 3) Kolejny zarzut dotyczy zaniechania podawania przez EGF Council informacji o kosztach wykonywanej usługi pośrednictwa finansowego. Do Prezesa Urzędu wpłynęły skargi konsumentów, z których wynika, że przedstawiciele Spółki, na etapie zawierania umowy, nie podają konsumentom informacji na temat wynagrodzenia za świadczone usługi. Jednocześnie, we wzorcu umowy, którym posługuje się EGF, zawarte są postanowienia wskazujące na obowiązek zapłaty przez konsumentów wynagrodzenia za świadczone usługi, lecz w ich treści nie wskazuje się ani wysokości tego wynagrodzenia ani jasnych kryteriów, pozwalających na jego ustalenie. W efekcie konsumenci są zaskakiwani wysokością wynagrodzenia, którego zapłaty od nich się żąda oraz tym, że żądania te nie są poprzedzane zawarciem jakiegokolwiek umowy czy „porozumienia”. Innymi słowy, konsumenci nie wiedzą dlaczego i na jakiej podstawie mają zapłacić konkretną kwotę. Dlatego też Prezes Urzędu uznał, że działania Spółki w tym zakresie mogą naruszać dobre obyczaje, a w konsekwencji godzić w zbiorowy interes konsumentów.

Ad 4) Następnym zarzutem dotyczy przedstawiania konsumentom do podpisu weksli, które nie zawierają klauzuli „nie na zlecenie” lub innej równoznacznej. Zgodnie z treścią art. 41 ust. 1 ustawy o kredycie konsumenckim, weksel lub czek konsumenta, wręczony kredytodawcy w celu spełnienia lub zabezpieczenia świadczenia wynikającego z umowy o kredyt konsumencki powinien zawierać klauzulę „nie na zlecenie” lub inną równoznaczną. Wynika z tego, że ustawodawca zabezpieczył interesy kredytobiorców – konsumentów w ten sposób, że określił wymagania, jakie powinien spełniać weksel stanowiący zabezpieczenie roszczeń, które mogą wynikać z umów o kredyt konsumencki. Z art. 41 ust. 1 ustawy o kredycie konsumenckim wynika zakaz przyjmowania przez kredytodawców od konsumentów weksli nieopatrzonych ww. klauzulą. Ustawodawca nie wskazuje przy tym podmiotu, na którym spoczywa obowiązek naniesienia wspomnianej klauzuli. Całokształt regulacji prawnej nie

pozostawia jednak wątpliwości, że obowiązek dochowania powyższego przepisu obciąża kredytodawcę. Mając to na uwadze należy uznać, że skoro weksel wręczany kredytodawcy (np. bankowi) powinien zawierać klauzulę „nie na zlecenie” lub inną równoznaczną, to tym bardziej weksel przyjmowany przez pośrednika kredytowego (w sprawie: EGF Council) powinien spełniać takie wymogi. Tymczasem Spółka przyjmuje od konsumentów weksle bez takiej klauzuli. Takie postępowanie EGF może naruszać dobre obyczaje nakazujące, aby przedsiębiorca postępował względem konsumenta rzetelnie i z poszanowaniem jego słuszych interesów. Może także godzić w zbiorowy interes konsumentów, gdyż nie uzyskują oni poziomu ochrony wyznaczonego regulacją ustawową.

Ad 5) EGF Council posługuje się w obrocie konsumenckim również wzorcem umownym o nazwie „Porozumienie nr P.”. Wzorzec ten jest przedstawiany do podpisu każdemu z konsumentów (...), gdzie precyzowane jest wynagrodzenie Spółki. Podpisując wzorzec konsumenci składają oświadczenie o uznaniu długu wynikającego z umowy zawartej z EGF Council. W ocenie Prezesa Urzędu, taka praktyka EGF, nie realizuje podstawowego celu, jakiego powinno służyć uznanie długu. W przypadku Spółki, nie ma bowiem stanu niepewności co do istnienia i treści stosunku prawnego zawiązanego pomiędzy konsumentem a Spółką. Nie ma potrzeby, aby konsument kolejny raz potwierdzał swoje zobowiązanie. Jeśli zaś powstają w tym zakresie wątpliwości, to skutkiem okoliczności, za które odpowiedzialność ponosi EGF. To Spółka jest twórcą wzorca umownego, którym posługuje się w obrocie konsumenckim, a który winien być sformułowany w sposób jednoznaczny i zrozumiały. W konsekwencji Prezes Urzędu uznał, iż wykorzystywanie przez EGF Council instytucji uznania długu, jako dodatkowej formy zabezpieczenia jej roszczeń, może naruszać dobre obyczaje, a w konsekwencji godzić w zbiorowy interes konsumentów.

Ad 6) – 9) Kolejne z zarzutów dotyczą niewypełniania przez EGF Council obowiązków wynikających z poszczególnych przepisów ustawy o kredycie konsumenckim. I tak, ze zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego wynika, że Spółka:

- nie wypełnia obowiązku przekazywania konsumentom formularza informacyjnego dotyczącego kredytu;
- nie wypełnia obowiązku przekazywania konsumentom, na trwałym nośniku, informacji o: zakresie umocowania do dokonywania czynności faktycznych lub prawnych, współpracy z kredytodawcami oraz o nazwach kredytodawców, z którymi Europejska Grupa Finansowa Council S.A. współpracuje, a także o tym, czy pośrednik kredytowy otrzymuje wynagrodzenie od kredytodawcy;
- nie wskazuje w ulotkach reklamowych dotyczących kredytu konsumenckiego i zawierających dane dotyczące kosztu kredytu, informacji o: stopie oprocentowania kredytu i opłatach uwzględnianych w całkowitym koszcie kredytu, całkowitej kwocie kredytu, rzeczywistej rocznej stopie oprocentowania, czasie obowiązywania umowy, całkowitej kwocie do zapłaty przez konsumenta oraz wysokości rat – na podstawie reprezentatywnego przykładu;
- nie wskazuje w ulotkach reklamowych dotyczących kredytu konsumenckiego, informacji o zakresie umocowania do dokonywania czynności faktycznych lub prawnych, współpracy z kredytodawcami oraz o nazwach kredytodawców, z którymi współpracuje.

Nakaz podania powyższych informacji wynika zaś z następujących przepisów ustawy o kredycie konsumenckim: art. 14 w zw. z art. 13 ust. 1, art. 28 ust. 1, art. 7 ust. 1 pkt 1, 2 i 3 oraz ust. 2 pkt 1 i 2 w zw. z art. 8 ust. 1, art. 7 ust. 4 i 5.

Ad 10) Ostatni z zarzutów postawionych EGF Council dotyczy zamieszczania w ulotkach reklamowych, nieprawdziwych informacji o oferowanych usługach. Spółka, w zakresie

prowadzonej działalności, nie współpracuje z żadnym kredytodawcą. Jednocześnie oferowane przez nią usługi sprowadzają się do wykonywania czynności pośrednika kredytowego, gdyż oferty finansowe przedstawiane w wykonaniu zawartych z konsumentami umów, to oferty zawarcia poszczególnych umów o kredyt konsumencki, pochodzące od banków. W rozpowszechnianych ulotkach reklamowych EGF posługuje się hasłami sugerującymi, że w przypadku korzystania z jej usług, konsumentom zostaną udzielone kredyty, niezależnie od tego, czy są zadłużeni i jaka jest ich historia kredytowa. Tymczasem art. 9 ust. 1 ustawy o kredycie konsumenckim zobowiązuje kredytodawcę do dokonania oceny zdolności kredytowej przed zawarciem umowy. Tym samym kredytodawcy, kierując się obowiązkiem wynikającym z powyższego przepisu, dokonują oceny ryzyka kredytowego korzystając z odpowiednich baz danych – także względem klientów EGF Council. Prezes Urzędu uznał zatem, że zamieszczanie w ulotkach reklamowych poszczególnych haseł może stanowić nieuczciwą praktykę rynkową, o której mowa w art. 5 ust. 1 i 2 pkt 1 ustawy o przeciwdziałaniu nieuczciwym praktykom rynkowym. Zgodnie z treścią powyższego przepisu, praktykę rynkową uznaje się za działanie wprowadzające w błąd, jeżeli działanie to w jakikolwiek sposób powoduje lub może powodować podjęcie przez przeciętnego konsumenta decyzji dotyczącej umowy, której inaczej by nie podjął.

Szczególnie uzasadnione podejrzenie naruszenia zbiorowych interesów konsumentów oraz interesu publicznego.

W ocenie Prezesa Urzędu w niniejszej sprawie zachodzi **szczególnie uzasadnione podejrzenie, iż opisane powyżej zachowania Przedsiębiorcy godzą w zbiorowe interesy konsumentów**. Adresatem sprzecznych z prawem działań może być każdy potencjalny klient EGF Council lub jej dotychczasowi klienci – konsumenci. Zarzucanymi praktykami może zatem być objęta nieograniczona liczba konsumentów, których nie sposób zindywidualizować. Z tego względu interes konsumentów, naruszony w wyniku działań podejmowanych przez Przedsiębiorcę, nie stanowi sumy indywidualnych interesów poszczególnych klientów, lecz ma charakter zbiorowy. Ciężar i rodzaj naruszeń oraz szeroki krąg podmiotów mogących zostać objętych zasięgiem działania bezprawnych zachowań Przedsiębiorcy, wskazują na szczególnie uzasadnione podejrzenie zagrożenia interesu publicznego.

Ryzyko spowodowania znacznych strat lub niekorzystnych skutków dla szerokiego kręgu konsumentów.

Opisane powyżej zachowanie Przedsiębiorcy może spowodować **znaczne straty dla szerokiego kręgu konsumentów**. Zauważyć trzeba, że według przekazanych danych, Spółka świadczy usługi w około (...) placówkach działających na terenie całego kraju. Konsekwencje działań EGF Council mają przy tym przede wszystkim wymiar finansowy. Spółka proponuje konsumentom zawarcie umów o kredyt konsumencki, których warunki nie odpowiadają wskazywanym przez nich potrzebom i możliwościom spłaty zobowiązań. Może to prowadzić do znacznego pogorszenia się ich sytuacji finansowej, zaciągnięcia długów, których nie będą w stanie spłacić bez uszczerbku dla wydatków koniecznych do utrzymania siebie i swojej rodziny. Podkreślić trzeba, że w tych sytuacjach, w których Spółka oferuje konsumentom zawarcie umowy o kredyt w celu skonsolidowania posiadanych zobowiązań, zdarza się, iż kwota oferowanego kredytu znacząco przekracza kwotę niezbędną dla zaspokojenia istniejących zobowiązań. Co więcej, same tylko pozaodsetkowe koszty kredytu są bliskie kwotom zobowiązań, czasami nawet je przekraczając. Na wysokość ponoszonych przez konsumentów obciążeń składa się również żądane przez Spółkę wynagrodzenie,

którego wysokość nie jest znana w momencie zawierania umowy. Praktyki EGF Council mogą naruszyć interesy finansowe także tych osób, które zgodzą się zostać „osobą wspomagającą”. W tych sytuacjach działania Spółki mogą doprowadzić do zaciągnięcia zobowiązań przez osoby, których sytuacja finansowa tego w ogóle nie wymaga. Poważne konsekwencje finansowe może również po stronie konsumentów powodować okoliczność, że Spółka odbiera od konsumentów weksle nie wypełnione klauzulą „nie na zlecenie” lub inną równoznaczną. Takie weksle mogą być bowiem przedmiotem dalszego obrotu. Także, składanie przez konsumentów oświadczeń o uznaniu długu wynikającego z umów zawartych ze Spółką może w przyszłości utrudnić uchYLENIE SIĘ od ich niekorzystnych skutków.

Mając na uwadze powyższe orzeczono jak w sentencji.

Stosownie do treści art. 73a ust. 2 i art. 81 ust. 5 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów w zw. z art. 479²⁸ § 1 pkt 2 ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. – Kodeks postępowania cywilnego (t.j. Dz. U. z 2016 r., poz. 1822 ze zm.) – od niniejszego postanowienia przysługuje zażalenie do Sądu Okręgowego w Warszawie – Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, w terminie tygodnia od dnia jego doręczenia, za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów – Delegatury we Wrocławiu.

Otrzymuje:

Europejska Grupa Finansowa Council S.A. we Wrocławiu
ul. Aleksandra Ostrowskiego 7, lok. 213
53-238 Wrocław

